SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
VOL. CII. No. 45. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 9, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 9-го БЕРЕЗНЯ 1995 р. Ч. 45. РІК CII.

Пам'ятаймо про Україну!

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПОМ'ЯНУТИ НЕЗЛИМ ТИХИМ СЛОВОМ!

Спілкування України з Радою Европи

Київ (УНІАР). — З боку України і Ради Европи є обопільне бажання співпрацювати, зокрема, в опрацюванні конституції України. Проте до цього часу такої співпраці фактично немає, оскільки до сьогодні РЕ не отримала офіційного запиту на участь її експертів у праці над основним законом. Це підкреслив на пресовій конференції, що відбулася у Міністерстві Закордонних Справ України, політичний радник директорату Ради Европи Їржі Вогл.

Мета місій РЕ в Україні — прискорити здійснення спільної програми дій РЕ і України, що сприяла б повноправному членству нашої держави у цій міжнародній інституції. Серед пріоритетів програми — праця над новою конституцією, опрацювання кримінального, кримінально-процесуального та адміністративного кодексів і сприяння реформуванню судової системи в Україні.

Тепер Україна є членом деяких комітетів РЕ, делегації нашої країни мають право брати участь в обговоренні тих чи інших питань на засіданнях Парлментської Асамблеї РЕ.

Журналісти попросили Ї. Вогла висловити свою думку про те, що у кулуарах Парляментської Асамблеї РЕ говорять, що Україна не бажає набути статусу повноправного члена РЕ. „Подібні речі, - зазначив Ї. Вогл, - могли виникнути внаслідок недостатньої активности делегації України на засіданнях Парляментської Асамблеї, яка працювала не так добре, як цього очікували від України", - підкреслив він. І все ж, на думку політичного радника, у 1995 році ситуація значно змінилася на краще.

Ї.Вогл повідомив, що готуються відвідини міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка до Страсбургу для політичних розмов з представниками 34 країн-членів РЕ і відвідини голови Парляментської Асамблеї РЕ Мартінеса в Україну. Що стосується останніх відвідин, які запляновано на першу половину травня, то на думку Ї.Вогла, вона не матиме якоїсь конкретної мети, а матиме ознайомчий характер. У березні на базі Української правничої фундації плянується відкриття інформаційного центру РЕ.

Тарас Шевченко

ЗАПОВІТ

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій:
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий!

Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу, — отоді я
І лани і гори —
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися. А до того —
Я не знаю Бога!

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте!
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом!

Художник Б. Гурман.

ЕС НЕ ПІДПИШЕ ДОГОВОРУ З РОСІЄЮ

Брюссель, Бельгія. — З бельгійської столиці надійшло повідомлення про засідання Ради ЕС на рівні міністрів закордонних справ, на якому йшла мова щодо того, чи можна тепер підпи-сувати тимчасову угоду про торгівлю і партнерство з Росією.

Учасники засідання прийшли до висновку, що підписання такої угоди стане можливим тільки тоді, коли Росія виконає три умови ЕС: погодиться на поважний діялог з чеченцями, запевнить безперешкодну доставу у Чечню гуманітарної допомоги, і чесно контактуватиме з Організацією в питаннях безпеки і співробітництва в Европі. Якщо ці три умови не будуть здійснені, то в цьому випадку більшість членів ЕС пропонують заморозити будь-які взаємини з Росією.

Президент Б. Клінтон виступив перед учасниками бойових операцій

Вашінгтон. — Виступаючи у понеділок, 6-го березня, перед учасниками зимової конференції ветеранів війни, Президент Билл Клінтон знову піддав критиці спроби республіканців зменшити видатки на охорону здоров'я. „Я вважаю ці зменшення немудрими і непотрібними, вони боляче заторкнуть наших ветеранів, які у більшій мірі, ніж інші прошарки населення, потребують допомоги з боку держави", — сказав Президент.

Б. Клінтон запевнив, що Адміністрація протягом найближчих п'яти років збільшить бюджет департаменту у справах ветеранів на 1.3 біл. дол., головним чином за рахунок видатків на охорону здоров'я. Б. Клінтон закликав присутніх посилити боротьбу за допомогу для десятків тисяч учасників війни в Перськй затоці, які дотепер страждають невідомими медицині хворобами. Білий Дім плянує виділити 13 міл. дол. на вивчення можливих причин тих хвороб. Президент Б. Клінтон додав, що створює президентську консультативну раду, до складу якої увійдуть учені, лікарі і ветерани війни. Рада висловлюватиме рекомендації з приводу різних проблем медичного обслуговування учасників закордонних військових операцій.

Президент Б. Клінтон і на цей раз кинув камінець в город республіканців, сказавши:„На жаль, дехто в Конгресі вважає ваше медичне обслуговування другорядною справою". При цьому він мав на увазі, що тиждень тому відповідна комісії Палати Репрезентантів проголосувала за зменшення бюджету медичної допомоги для ветеранів на 200 міл. дол.

Керівники ЧАЕС зустрілися з журналістами

Київ (УНІАР). — З нагоди дня преси, у четвер, 2-го березня, на Чорнобильській атомній електростанції відбулася зустріч керівництва Виробничого Об'єднання „ЧАЕС" з українськими та закордонними журналістами.

Головний інженер ЧАЕС Віталій Толстоногов повідомив присутніх про теперішній стан — 1-ий і 3-ій енергоблоки працюють нормально із загальним навантаженням 1800 мбт, виробництво електроенергії на добу становить 43 міл. квт-год, контролюючі параметри об'єкту „Укриття" в доступних нормах. „Зараз працюємо за програмою, розрахованою до 1997 року на підвищення рівня безпеки діючих реакторів. Здійснюються заходи, спрямовані на вдосконалення роботи реакторів, на льокалізацію радіоактивних відходів та підвищення пожежної безпеки, покращання праці систем радіяційної контролі. На станції діє аварійна система попередження самовільного виникнення ланцюгової реакції", — сказав В.Толстоногов. Він повідомив, що з початку цього року спільно з представниками Європейського Банку Реконструкції та Розбудови відбулися дві наради, на яких вирішувалося питання про підвищення безпеки роботи реактора третього енергоблоку. Хоча попередньо ЕБРР висловив готовість фінансувати ці роботи, однак результат з'ясується напринкінці цього місяця під час зустрічі у Німеччині.

Однією з найбільших проблем ЧАЕС є відхід висококваліфікованих кадрів, незважаючи на те, що за рівнем оплати праці найвищий показник у нашій державі у працівників атомної енергетики. Існує також проблема зі забезпеченням паливом.

Журналісти безпосередньо ознайомилися з роботою обслуговуючого персоналу, а також відвідали місто енергетиків Славутич.

Україна втратила видатного науковця

Київ (УНІАР). — На днях відбувся похорон відомого українського вченого правознавця, голови Конституційного суду України Леоніда Юзькова. З приводу цієї трагічної події та болючої втрати для молодої української держави прокоментували голова Центральної виборчої комісії Іван Ємець та секретар Конституційної комісії Верховної Ради України Альберт Корнєєв.

І. Ємець зазначив, що Україна втратила видатного юриста, порядну і чесну людину, який „без галасу робив чорнову і дуже потрібну справу".А.Корнєєв підкреслив, що Л.Юзьков робив до 80 відсотків підготовчої праці в Конституційній комісії. Замінити втрату цієї людини —неможливо. З смертю Л. Юзькова прийняття конституції продовжиться на півтора року.

Президент Кучма повернувся до Києва

Київ (УНІАР). — Президент України Леонід Кучма повернувся до Києва після дводенної офіційної поїздки на південь України.

Під час поїздки він взяв участь у засіданні Ради регіонів, де обговорювались нагальні проблеми агропромислового комплексу. Засідання відбулося на базі концерну „Липівка" Томашівського району Вінницької области. В обговоренні взяли участь голова постійної комісії Верховної Ради України з питань агропромислового комплексу, земельних відносин і соціяльного розвитку села Анатолій Даниленко, перший віце-прем'єр міністр Петро Саблук, міністер сільського господарства і продовольства Юрій Карасик, керівники ряду міністерств і відомств, які супроводжували главу української держави під час поїздки.

На засіданні прийнято рішення рекомендувати Міністерству фінансів і Національному банку до тижня вирішити питання щодо своєчасного кредитування сільськогосподарських підприємств.

Появилося нове видання в Україні

Київ (УНІАР). — В Україні вийшов з друку дитячий універсальний для родинного і шкільного читання „Щедрик".

Треба відразу зауважити, що подібного видання не було в Україні впродовж кількох десятиліть. Та й серед кількости літератури, видаваної сьогодні — це одне з унікальних видань, що розраховано не тільки на дітей шкільного віку. „Щедрик" розрахований на найширшу читацьку публіку. „Щедрик" це спільне видання кількох молодечих організацій України, товариств „Просвіта" та „Сокіл" (Харків), Харківської державної адміністрації, КУН-у і товариства „Друзі Харкова в Америці".

„Видання дитячої літератури і україномовної загалом повинно бути пріоритетним у нашій державі, а не справою приватних осіб" підкреслили на презентації „Щедрика" видавці. Адже ці речі вкрай необхідні, як для виховання молоді, так і для повернення до концепції національно-виховного процесу і християнської моралі.

КИЇВ. — Газета „Ведомості Делі" з 24-го лютого зацитувала російського парляментариста Володимира Жириновського, який сказав: „Прийде час, і всі, хто воював проти нас у Чечні, будуть притягнуті до карної відповідальности. Ми їх всіх знищимо. Тому, що вони вчинили злочин — воювали проти Росії. Совєтські офіцери, котрі присягнули Україні, будуть згеграновані в рядові. Всі, починаючи з Костянтина Морозова".

Сирія не погоджується на частинне виведення ізраїльських військ з Голянів

Дамаск, Сирія. — Сирія відкинула пропозицію Ізраїлю щодо частинного виведення ізраїльських військ з Голянських пагорбів. Урядова дамаська газета „Тішрін" у своїй редакційній статтті назвала наставлення ізраїльського прем'єра Іцака Рабіна „неповажним". У цій же статті стверджується, що ізраїльська пропозиція зводить нанівець миротворчі зусилля Вашінгтону і треба бути готовими до того, що прем'єр І. Рабін своїми „неконструктивними діями заморозить мирний процес цілком".

Як відомо, Дамаск вже давно і ясно дав до зрозуміння, що погодиться на мир з Ізраїлем тільки у випадку повного і здійсненого за один раз виведення військ з Голянських пагорбів.

У той самий час прм'єрміністер Ізраїля І. Рабін у виступі через радіо знову повторив, що від самого початку плянувалося не одночасове, а поступове виведення військ. Цей процес, мовляв, розрахований щонайменше на три роки, але не виключено, що якби сторони виявили добру волю, то війська вийшли б дещо раніше.

Ізраїльські праворадикальні діячі намагаються переконати спільноту, що президент Сирії Хафез Асад ніколи не збирався і тепер не збирається підписувати мирний договір зі Сирією. Так думають чимало діячів з оточення І. Рабіна, покликуючись при цьому на дані ізраїльської розвідки.

Спостерігачі передбачають,що в цих умовинах державному секретареві ЗСА Ворренові Кристоферові, якого приїзду очікують на Близькому Сході, не вдасться зрушити справу ізраїльсько-сирійських переговорів з мертвої точки.

Крехів — твердиня релігійного відродження

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Про чудотворну ікону Божої Матері в Крехові на Жовківщині чули ми вже раніше, але коли до редакції приходить, як гість, ігумен цього манастиря о. Теодозій, Тарас Янків, ЧСВВ, який вперше на американській землі, воно якось зближує нам це чудотворне місце, де стільки народу шукає помочі у своїх нещастях та опіки Божої Матері.

— Чи знаєте, — розповідає нам о. ігумен, — що цього року сталося знову чудо у нас? Мати прийшла на відпуст зі сліпою дитиною і за кій дійшли вони до чудотворного образу Богоматері — хлопець прозрів! Це такий наявний доказ, що людей найбільше переконує, але ми можемо уважати чудом також це, що до манастиря горнеться дуже багато дітей, переважно з розбитих подруж. А ми ведемо добру катехизацію і воно допомагає.

— Скажіть отче ігумен, як тепер розвивається в загальному життя у манастирі, які маєте проблеми та як старається їм запобігти?

— Мусите знати, що манастир в Крехові дістали ми завдяки Ірині Калинець, а обидві чудотворні ікони — бо ж там крім Богоматері є ще ікона св. Миколая Чудотворця перевезено із православних церков у Львові і завдяки тому ми маємо тепер постійні відпусти, що стягають велику кількість паломників.

Отець ігумен Т. Янків з Крехова і о. Л. Лавринюк з Ню Йорку (оба ЧСВВ) в редакції „Свободи"

— Але в Крехові, як чули ми, находиться також вишкіл для хлопців-новіціїв.

— Так тепер маємо там пересічно 100 послушників-новиків, які після закінчення вишколу будуть або ченцями, або священниками оо. Василіян. Звичайно дві третини з них ідуть на пастирську працю, але перед тим закінчують ще студії в Римі, Загребі або Варшаві. Повернувшись на Україну, мусять ще також закінчити іншу професію, крім теології, як журналістику, педагогію, щоб могти якнайкраще виконувати свої пастирські обов'язки.

— Чи цього вимагає теперішній стан на Україні — чи це постійна система навчання в манастирях оо. Василіян?

— Зараз дуже важливе вести правильну душпастирську працю та забезпечити парафії добрими священиками і творити доконче нові парафії. Треба також активно зайнятися душпастирством для академічної молоді, для війська, для хворих, а передусім для інтелегентної верстви нашого народу, яка стільки років такого відвертого релігійного життя не знала. Та ж в сьогоднішніх школах України немає елементарних, підставових засобів до катехизації, а молоді і дітей багато. В церквах збирається на науку релігії по 500-1000 дітей.

(Закінчення на стор. 3)

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма у розмові з журналістами зазначив, що можливі певні корегування курсу реформ, однак зійти з визначеного шляху неможливо. Непотрібні, на думку Л. Кучми, і перебудови в апараті Адміністрації Президента. За його словами, засідання Верховної Ради останнім часом нагадують засідання пленумів ЦК КПСС. „Якщо найближчим часом парлямент не спроможеться ухвалити закон про владу, то для чого нам потрібна така Верховна Рада?" — підсумував Президент.

ЛУЦЬК. — Тут відкрито центр сертифікатних авкціонів — уже шостий в Україні заклад такого типу. Передбачається, що після відкриття таких центрів у великих містах, згодом відкриються приймальні пункти і у всіх районих центрах. Представники Фонду Державного Майна повідомили на пресовій конференції, що сертифікаційні центри будуть створені в усіх областях ще до кінця березня.

В АМЕРИЦІ

АДВОКАТ Чарлз Ламін, який на суді в Ню Йорку захищає одного з мусульманських екстремістів, звинувачених у злочині в мангеттенському Світовому торговельному центрі і в намірі знищити будинок ООН та тунелі під річкою Гадсон, заявив, що Емадові Салемові, який викрив терористів, не можна довіряти повною мірою.Річ у тому, що ще в 1992 році Е. Салем не перейшов тесту на „детектори брехні". Однак спостерігачі передбачають, що це не вплине на вартість свідчень Е. Салема, оскільки освідомлювачем ФБІ він вдруге став уже після вибуху в Мангеттені.

КОМІСІЯ В ПИТАННІ фінансів Палати Репрезентантів прийняла рішення про перерозподіл фондів, призначених на боротьбу з АІДС і здійснення абортів за рахунок держави. Ця поправка до закону 1993 року, згідно з яким аборти оплачувалися державою, унеможливлює дальше виконання вказівки президента Билла Клінтона витрачати на аборти гроші програми Медікейд. Представник Білого Дому Майкл МекКері назвав рішення фінансової комісії „екстремістським" і звинуватив у ньому активістів з протиабортового руху „Право на життя".

ОСТАННІЙ американський вояк зі складу формацій, яка запевнювала виведення миротворчого контингенту ООН зі Сомалі, залишив землю цієї країни. Виведення „голубих шоломів" не обійшлося без інцидентів. Сомалійські бойовики декілька разів намагалися прорватися крізь ланцюг американської охорони, і навіть застосовували зброю, однак зашкодити операції їм не вдалося. У зв'язку з неуспіхом ООН у Сомалі генеральний секретар Бутрос Бутрос Галі визнав, що „на запровадження нового міжнародного порядку нема ніякої надії", бо „неможливо допомогти там, де люди самі собі не хочуть допомогти".

У СВІТІ

УРЯД ЛАТВІЇ запропонував понад 800 колишнім російським військовослужбовцям залишити територію республіки, оскільки вони до визначеного дня,тобто до 1-го березня, не повідомили владу про своє перебування у латвійській державі. Угода між Росією і Латвією передбачала, що з Латвії виїдуть 1,640 колишніх совєтських старшин, однак вони не могли цього зробити через брак жител у Росії. Литва запропонувала їм перейти реєстрацію, бо в інакшому випадку їх вважатимуть нелегальними імігрантами.

КЕРІВНИКА сінгапурського філіялу англійського банку „Берінгс" Ніка Лісона затримано на летовищі німецького міста Франкфурт-на-Майні. Тиждень тому Н. Лісон, граючи на сінгапурській біржі, програв весь обіговий капітал банку і втік. Заподіяні ним шкоди перевищують 700 міл. фунтів стерлінґів. Якщо збанкрутілого банкіра передадуть сінгапурській владі, його чекає традиційна для цієї країни сувора кара — щонайменше сім років тюрми.

ПИВОВАРНА японська компанія Кірін оприлюднила звіт про споживання пива у світі. За 1994 рік мешканці нашої пляенти випили 115 міл. кілолітрів цього напою. Перше місце посідають ЗСА, які спожили 22 міл. кілолітрів, Німеччину з другогомісця неподівано потіснив Китай — 12.5 міл. кілолітрів. Японія йде четвертою. В особливо престижевому рахунку на душу населення перше місце належить Чехії. На кожного чеха, в тому числі на грудну дитину, припадало в 1994 році 154 літрів пива, тобто по кухлеві денно.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

„Поки сонце з неба сяє, тебе не забудуть!"

Для нього не потрібні ювілеї, „круглі дати". Кожна дата для нього „кругла", кожний рік — ювілейний. Щороку в березневі дні скрізь, де б'ється українське серце, де звучить українська мова й лунає українська пісня, вшановують геніяльного поета і пророка, пробудника нації, Великого Кобзаря Тараса Шевченка. В ці дні, коли ми вклоняємося світлій пам'яті Великого Українця, коли згадуємо це дороге для кожного з нас ім'я, коли ще і ще раз вчитуємося у рядки безсмертного „Кобзаря", перед нами знову постає образ тієї далекої в часі знедоленої України, де „латану свитину з каліки знімають", України, де „розпинають вдову за подушне, а сина кують, єдиного сина, єдину дитину... в військо оддають".

Нема іншого поета, який би так любив свою Україну і закликав любути інших, який би страждав за неї, віддав їй всі свої сили і талант, боровся своїм гнівним словом і вірив у її щасливе майбутнє, коли „врага не буде, супостата", коли „церков-домовина розвалиться... І з-під неї встане Україна". Своєю поезією Шевченко будив віру в народу і вселяв надію у можливість побудови вільної, незалежної України.

Майже півтора століття минуло з того часу, і 24-го серпня 1991 року сповнилися пророчі слова Кобзаря: його Україна розірвала віковічні кайдани і над нею замайорів синьо-жовтий прапор волі. Саме тому таким дорогим є для нас Тарас Шевченко. Він ввібрав у себе найкращі риси українського народу: мужність і героїзм, патріотизм і боротьбу за незалежність, самовідданість і любов до рідного краю.

Багато чудових слів сказано про Тараса Шевченка як про людину, поета, генія, але ніхто ще не висловився про нього так гарно і точно, як Іван Франко: „Він був сином мужика — і став володарем у царстві духа. Він був кріпаком — і став велетнем у царстві людської культури. Доля переслідувала його в житті скільки лиш могла, та вона не зуміла перетворити золото його душі у ржу, ані його любови до людей в ненависть і погорду, а віри... у зневіру і песимізм. Найкращий і найцінніший скарб доля дала йому лише по смерті — невмирущу славу і всерозквітаючу радість, які в мільйонів людських сердець все наново збуджуватимуть його твори".

А твори його читають нині на всіх континентах нашої плянети, „од молдаванина до фіна", бо вони перекладені всіма мовами світу. Для нас Шевченків „Кобзар" — ця народна книга — давно став національною Біблією, з якої ми черпаємо, як з життєдайного джерела, думки і наснагу, вчимося, як треба любити Україну і ненавидіти її ворогів-поневолювачів. Однак не завжди ми виконуємо заповіти Шевченка. „Обніміться ж, брати мої, молю вас, благаю!" — закликав поет. На жаль, ці слова Пророка для нас ще дуже часто залишаються голосом вопіющого в пустині, що приносить нам багато лиха, а ворогам нашим — радість. Але така вже вдача наша...

У ці березневі дні вдячні нащадки покладуть квіти до підніж пам'ятників Шевченкові у Києві і Харкові, у Москві і Петербурзі, в Алмати і Ашгабаді, у Тирасполі і Орську, у Вашінґтоні й Вінніпегу, у Бразилії й Арґентині, Польщі і Франції... Нині на земній кулі є понад 600 пам'ятників і монументів поетові, з них п'ять — у республіках СНД, 20 — у країнах світу, а решта в Україні. У 1992 році здійснилася давня, майже сторічна, мрія львів'ян: у центрі міста, на проспекті Свободи, з'явився величавий пам'ятник поетові, відлитий у далекій Арґентині. І ще цікаві цифри: на могилі Шевченка у Каневі вже побувало понад 11 мільйонів шанувальників українського поета з 133 країн світу. Хто ще може похвалитися такою всенародною любов'ю, славою і пошаною!

Йдуть і йдуть до Шевченка все нові й нові покоління. Йдуть, щоб схилити в задумі голови, щоб вклонитися світлій пам'яті великого поета, Прометея, борця за волю народу, з якого він вийшов і якому служив усе своє життя і служить після смерти. Бо пам'ять народу є вічною!

„Будеш, батьку, панувати, поки живуть люди!"

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Микола Руденко

ЛЮТНЕВІ ПАРАДОКСИ

III

Якщо ми переконалися, що мафіозні сили мають свої лобі в особі соціялістів і комуністів, які водночас виступають за відновлення Совєтського Союзу, то можна уявити, в яких неймовірно тяжких умовах доводиться працювати Президентові Л. Кучмі. А йому Верховна Рада ще й диктує, з яких персоналій належить формувати свою адміністрацію та як витрачати бюджетні кошти, призначені на адміністративні потреби. Так, так, саме це й було записано в рішенні сесії, про яку ми щойно розповідали: рекомендувати Президентові замінити главу адміністрації Д. Табачника на іншу особу. Де ще в світі парлямент приймає отакі рішення стосовно всенародно обраного президента? І ми повинні вірити, що Верховна Рада займається поважними справами. А якщо Президент відхиляє оце принизливе опікунство, йому кричать: ви руйнуєте демократію, ви — диктатор! Отакий маємо парлямент. Тож не дивно, що демократичні сили пов'язують свої надії лише з особою Президента. На парлямент надій немає — навпаки: там, особливо в його лівій частині, зосереджено все, що є ворожого щодо України: кити корупції та їхнє лобі, проросійські шовіністичні функціонери, червона партноменклятура, що прагне відродити Совєтський Союз.

Не знаю, чи здатний нас заспокоїти той факт, що в нашого північного сусіда справи стоять не ліпше. Гадаю, ми б почувалися спокійніше, якби в Росії перемагала демократія. Та якщо в Москві провадяться з'їзди, що ставлять своєю метою відродження СССР, а президентське оточення захищає ту саму ідею під іншими гаслами — демократією тут і не пахне. Ось, наприклад, нещодавно в Москві відбувся з'їзд офіцерів російської армії під гаслом: „Дайош СССР!" З'їхалися офіцери й генерали з Владивостоку, Мурманська та інших віддалених ґарнізонів — сотні офіцерів і генералів. Червоним сонечком сяяв поміж них маршал Варенніков, який у дні серпневого путчу оточив танковими дивізіями Київ і продиктував голові Верховної Ради Л. Кравчукові, аби Україна прийняла всі вимоги путчистів. Як відомо, Кравчук виступив через радіо й телебачення зі словами: „Україна дотримуватиметься власного законодавства". То був виступ не галасливий, але мужній і твердий. А сьогодні підсудного Варенніковa виправдали: він, мовляв, не вчинив зради супроти СССР — навпаки, він його захищав. Підбадьорений цією перемогою, Варенніков і надалі вирішив служити Совєтському Союзові. Отакі, бач, парадокси.

Доводиться констатувати: колір імперії сьогодні для Єльцина й Жириновського (а вони тепер виступають у зворушливій єдності) не має принципового значення. Червона імперія з серпом і молотом чи біла з двоголовим орлом — суть не в цьому, а тільки в тому, аби її відродити. Варенніков заради цієї мети діє в середовищі російського офіцерства, Ґрачов діє в Чечні, а над ними бовваніє ведмежа постать колишнього демократа Бориса Єльцина. Так сьогодні виглядає московська далеко не свята трійця.

(Продовження буде)

Василь Ящун

Шевченко

Твоя симфонія, Кобзарю,
Дітей Вкраїни обніма,
Звести в єднанні хату марить,
Щоб правда в ній була своя.

До тебе йдуть з усіх віддалин:
Старі і діти, і юнак,
Узбек, киргиз, грузин, татарин,
Башкир, фінляндець, чех, поляк.

Твій голос волі і свободи
Обняв і суші, і моря,
В сузір'ї велетнів народних
Блищить твоя ясна зоря.

В твоєму співі голос коду
Вкраїни дочкам і синам:
З криниці власної брать воду,
Копать в ній ширший простір дна.

Відкинуть Хмелеві скрижалі,
Московським писані пером:
З них кануть сльози, дух печальний, —
Нащадок волі став рабом.

Ти плоть і кров свого народу.
Боровсь за нього в пітьмі зла.
Ти житимеш в його основах
В години лиха і добра.

Найбільший сину України!
За змаг піднять її з руїни,
За волі заповітний дзвін
Прийми від нас — твоїх нащадків, —
Любов, подяку, труд, поклін.

І. Дибко-Филипчак

Т. ШЕВЧЕНКО: СИЛА ВОЛІ І ЧАС

I

Майже кожна людина прямує в житті до наміченої цілі й бажає, щоб її мета увінчалася успіхом. Але дорога до мети не завжди вистелена квітами вигідних обставин, не раз не об одну каменюку несприятливостей зранить ногу людина. Та не всіх людей спиняє біль, як не спиняє і те, що виглядає неможливим дійти до мети. Чому не спиняє інколи й невідрадність? Що дає наснагу до послідовного спрямування до мети? Не одні мислителі задумувалися над тими питаннями, включно з нашим Сковородою, та вже в ближчому часі до нас — Юліяном Вассияном. Із сказаного ними приходимо до висновку, що до завзяття й непохитности необхідні два складники: сила волі і час! Для вміння користуватися силою волі й значенням часу помагає належний рівень духових прикмет людини, а у питанні держави — людей.

Чи в усіх нас ці чинники до досягнення мети однакові силою й величиною? Ні. На жаль, інколи й відсутні, що доводить до упадку в особистому чи і в державному розумінні. Тому слід нам зупинитися над силою волі — звідкіля завзяття волі дістає силу? Прикмети волі, як й інші таланти, в більшій чи меншій величі, має кожний з нас і по-своєму свідомий вагомости її. Без сумніву, що сила волі не дужчає без зусиль. І як хтось хоче виплекати силу м'язів, підносить тягарі. Так і для сили волі є свої, особливі тягарі. А тягарі ці — невідрадні, інколи й жорстокі обставини, з якими кожна людина, при кермі особистого чи кермі життя держави, зустрічається. Не одні з нас знають, що таке труднощі державного, суспільного, родинного і особистого змісту, але не всі з нас готові йти на прю з ними. Дехто втікає від несприятливих умов життя й шукає милиць оправдання чи дорікань... Особливо те останнє в нашій історії не чуже яви-ще, на жаль. Але є, так, є чимало в нашому народі велетнів сили волі, що йшли і йдуть „на гору кам'яную", як Леся Українка.

Людей, пронизаних незламною силою волі, — труднощі життя не розторощують, а різьблять прекрасні узори на тканині життя. Знаємо, що у мріях молодого академіка-мистця Тараса Шевченка було поїхати до Італії й продовжувати поглиблювати хист малярства. І коли б були сприятливі умови для цього, те напевно й сталося б. І був би Шевченко великим мистцем-малярем. Та жорстока доля не дозволила на сповнення мрій. Окупант завзявся розторощити не лише його хист, але і його — людину. Це ж бо не сталося завдяки силі волі Шевченка — „волі — мужньої правиці людської душі" (Ю. Вассиян). А „правиця" Шевченка, в силі Духа, праведною була, і силою волі повернула керму життя його народу. Адже не можна спинити думки: хто були б ми сьогодні, якщо б Шевченко став лише славним малярем?.. Значить, що сила волі, тієї, що „не кається", змусила жорстокі обставини до прислуг на вершинах воскресіння народу! У цьому ж дусі — слова Сковороди: „Природа прекрасного така, що чим більше на його шляху трапляється перешкод, тим більше вона манить на зразок найшляхетнішого металю, якого чим дужче треться, тим прекрасніше виблискує". О, так, заблищало Слово Шевченка в темряві неволі! А ось і ще один афоризм Сковороди, що перекликається з ділами Шевченка: „Копай в собі криницю для такої води, яка зросить життєдайно твою і твоїх сусідів оселю".

Розлив Шевченко „життєдайну воду" на поля неволі „гречкосіїв". Сильним водограєм прорвала вода землю в льодових оковах неволі, і хоч спадала, як з порогів Дніпро, на жаль, пише Ю. Вассиян, „розливалася, як усі попередні, в сонних водах степового плеса". А далі пояснює, що „Вплив Шевченка не йшов в народ хвилею найвищого піднесення творчих, духових сил, тільки вдаряв у струни ліричних почувань... Поет-лірик беззастережно переміг пророка-борця, бо народна душа з давен-давна жила піснями і не була настроєна до бойових гимнів". Подразнюють слова мислителя Вассияна? Може й так. Але ж маємо приклади в цьому, коли в часи окупанта наголос на Шевченкові баляди був сильніший, ніж на суспільно-політичні твори. Значить підготовлявся ґрунт для балядотворця і кобзаря, що зідхав і плакав, і врешті (в перекладі з англійської мови) „працівника міту"...

(Закінчення буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

СПАСИБІ!

Це староукраїнське слово подяки скеровую на адресу д-ра Юліяна Мовчана за його змістовну і цікаву статтю, яка була надрукована в „Свободі" 19-го січня ц.р. під заголовком „Агонія Чечні". Справді бо всі говорять про свободу народам, про демократію, а тут на очах всього світу відбувається жахлива бійня маленького народу, який нікому нічого не завинив, нікому не зробив найменшої кривди, а хотів лише вийти з-під кормиги чергового кремлівського Алі-Баби і його сорока жорстоких розбійників.

Багато соток танків з дальнобійними гарматами, сотні літаків, наладованих бомбами, десятки тисяч червоноармійської шпани, озброєної скорострілами, кинули кремлівські розбійники проти мирного народу, що захотів жити згідно зі своїми народними віруваннями, зі своєю віковою традицією. Головне місто чеченців ця кремлівська банда зруйнувала дощенту, перебила сотні дітей, жінок і старих, щоб тільки осягнути свою диявольську мету та взяти під свою кормигу решту уцілілого чеченського народу.

А що ж світові верховоди на це?! Хтось з совєтських діялектиків пустив явно крутійську фразу, що це, мовляв, „внутрішня справа Росії", і тут ця фраза стала повторюватися як „одкровення звище" всіми статссекретарями як діючими, так і колишніми. А до реальної дії ніхто із сильних світу цього не закликає.

Останнім часом всі зайнялися „бейсболом". Увесь новітній синедріон має дуже активні засідання й на всі лади обговорює справу „бейсболу". А як же справа з чеченцями, що їх москалі вибивають дощенту? Це справа не їх, а внутрішня справа Росії. І тому справедливо д-р Мовчан всіх цих визначних крутіїв окреслив одним сло-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Степан Вовканич

ЗА СЦЕНАРІЄМ, НАПИСАНИМ БОГОМ, РОЗПАЛАСЯ ІМПЕРІЯ ЗЛА

III

Винятково важливим є інший аспект широкого і вузького розуміння слова. Він полягає у збереженні його духовного, культурно-етнічного розмаїття, як важливого чинника суспільного життя націй та розвитку людства. Взаємозбагачення і взаємопроникнення знань, культур, мов сприяють їх розвитку. Однак імперська насильницька уніфікація національної різноманітности, особливо засобами телебачення, радіо, преси, кіна, нікому не йде на користь. Різноманітність — невичерпне джерело не лише творення нового, проґресивного, а й ґарант збереження ідентичности кожного народу, як неповторного духовного, культурного багатства всього людства. І знову завдяки Шевченковому слову „І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь" український народ сьогодні слухає Божу науку своєю літературною мовою. А ще недавно втілювачі у життя політики тріяди „самодєржавіє, православіє, народность" забороняли йому мати українською мовою Євангеліє, не кажучи вже про національну освіту та науку. Заперечувався сам факт існування його мови. Людство спромоглося на Червону книгу зникаючих представників фавни і фльори, але воно не цікавиться зменшенням свого інтелектуального потенціялу через втрату цілих етносів, їх мов.

Українці були втягнені у чужу систему творення і могли підвищити свій соціяльний статус лише через чуже, а не своє рідне слово. Ця несправедливість не лише зменшила інтелектуальний потенціял України, а й збіднила її творчий внесок у світову скарбницю знань. Але українці тут — не виняток, а радше ілюмінують поширене у світі явище. Надбання минувшини — історія, культура, наука, морально-етичні вартості у всій своїй мовній мозаїці становлять те безцінне духовно-інформаційне багатство — ресурс, широке і багаторазове використання якого творить потенціял сьогодення, піднімаючи дедалі вище щабель розвитку для кожного народу і формуючи стартовий майданчик здобуття всім людством кращого майбутнього.

Вивчення чинників розвитку упосліджених мов і культур у контексті як бльокування, так і стимулювання їх з боку чужого слова, особливо сучасних засобів масової інформації сильніших країн, ролі розмаїття слова для системи творення нового кожним народом, могло б становити предмет досліджень Папської Наукової Академії з соціяльних наук. Це, так би мовити, інтелектуальна функція слова як стимулятора розвитку суспільства і спільнот.

Особливої уваги суспільствознавців заслуговує роля слова як комунікативного чинника підвищення національної самосвідомости, пов'язаної з розповсюдженням слова правди, що визволяє, ідентифікує і підносить духовність і моральність. Слова Євангелія „Пізнайте істину і істина зробить вас вільними" і заповідь Шевченка українцям пам'ятати „чиї, яких батьків ми діти" стали духовною домінантою нації, завдяки якій вона уберегла себе від зазіхань сусідів, не втратила мову, традиції та звичаї, зберегла себе як у закордонній еміґрації, так і в сибірських далях.

У кожному демократичному суспільстві одночасно відбувається вільний соціяльний рух інформації (знань, досвіду) як по вертикалі — від покоління до покоління, так і по горизонталі — на рівні одного покоління чи особи. Його свідоме і активне прискорення називаємо духовною інформаційною мобільністю нації. Така мобільність — це механізм досягнення рівня поширення знань розвинених країн та показник усвідомлення, що стабільність розвитку будь-якого суспільства ґрунтується на соціяльній генетиці — органічності і перманентності споконвічних процесів передачі, освоєння та збільшення (збагачення) знань, соціяльного досвіду, що інтеґрують два основоположні інформаційні критерії розвитку: соціяльну спадкоємність (наступність) і новотворення (новації). Цей принцип соціяльної генетики акумулює еволюційний і революційний шляхи розвитку. Він має національну і загальнолюдську природу.

З метою формування правдивої історії і вселюдської моралі і сьогодні „мертвим, живим і ненародженим" потрібно дати адекватну оцінку з позицій безпристрасної християнської науки різним тоталітарним ідеологіям, які зловмисно переривали спадкоємність і новаторство націй.

Ми приділяємо увагу правам людини, однак чомусь забуваємо про права націй, етносів. Тому сьогодні у світі окремі держави претендують на месіянську ролю чи на особливі права щодо інших. Яких лише жертв не коштували проповідування перманентної світової революції пролетаріяту, будівництво комунізму у всьому світі чи творення єдиного совєтського народу на основі злиття націй. Все це призвело до денаціоналізації народів, деперсоніфікації особистости, занепаду традиційної національної моралі та, у підсумку, до того, що тим народом виявилось імперське парадоксальне новотворення постсовєтської Европи і Азії — так зване „русскоязичноє насєлєніє". Для його нібито „захисту" (від кого?) Росія хоче добитися від світу особливих прав. Насправді питання стоїть так: або „русскоязичнікі" Прибалтики, Придністров'я, Казахстану, України і т. д. візьмуть у руки словники і підручники з мов тих держав, де вони хочуть жити; або Росія є ніби „морально" зобов'язаною (перед ким?), а насправді політично зацікавленою брати в руки зброю, аби захистити їх небажання поважати державні мови і духовні цінності цих новостворених держав. Все це може призвести до міжнаціональних конфліктів з непередбаченим геополітичним резонансом. А що говорити про недержавні етноси, малочисельні народи на теренах Сибіру і Закавказзя? Зникає не лише їх мова, культура, а й вони самі вимирають. Простори Америки це теж бачили.

І тому завдання Академії не лишень у припиненні інґібування упосліджених культур, не лише в активізації інтеліґенції у збереженні розмаїття мов, культур всіх народів, а й в донесенні правди і формуванні на її основі широкої громадської думки, кориґуванні морального підходу, особливо до інтелектуальної еліти, як ґенератора нового слова. До неї слід відносити тих, хто живе духовними проблемами, творить нові знання, прислуховується до своєї совісти і не спричиняє своїм інтелектом зла іншим народам. Люди науки, освіти, культури вважаються свідомістю і совістю людства. Однак, як показують періоди тоталітарного управління, вони є такими тоді, коли одухотворені Богом і свідомо працюють на соціяльно орієнтований розвиток, а не на нові засоби поневолення і асиміляцію інших. Не всі мають належну систему освіти, науки і можуть підняти свою інформаційну мобільність. Слова „свідомість" і „совість" українською мовою мають спільний духовно-інформаційний корінь — вість (відомість). Саме вона, соборна вість — від Бога та людей доброї волі — творить духовно багату, національно свідому, високоморальну людину Землі. Така людина байдуже не спостерігатиме, як умирає чужа мова, культура, вимагаючи для своєї офіційного статусу панівної на колись поневоленій її нацією землі. Такій людині не буде властивий психологізм гомосовєтікуса.

Отож вивчення національної (мовної, культурної, інформаційної) органічної різноманітности у системі єдности на землі і в космосі як запоруки досягнення духовної гармонії множинности розвитку, надання людям рівних можливостей творити себе цілісними особистостями, що є передумовою виникнення нових знань і віднайдення власного шляху, заслуговують на увагу Академії.

Шановне панство! Резюмуючи сказане, дозвольте насамкінець загострити Вашу увагу на деяких важливих, як на мене, моментах, які не повинно обійти наше новостворене відділення соціяльних наук. Насамперед зазначу, що ми починаємо працювати на порозі третього тисячоліття від народження Ісуса Христа. Ми живемо не лише у світі інформації та у вік розвитку її теорії, а й на порозі нового тисячоліття, у якому духовна інформаційна мобільність кожної нації стане умовою її входження у світове співтовариство. А слово стане комунікативним інструментом подолання конфліктів. Альтернативи тут немає. Подруге, розвиток людства сягнув наймодернішого інформаційного рівня і надалі його вектор скерований у напрямі вдосконалення. Однак наша уява повинна бути зфокусована не стільки на технічних досягненнях інформатизації суспільних процесів, успіхах комп'ютеризації, скільки на інтелектуалізації, гуманізації і духовності людських спільнот. Потретє, ми живемо напередодні святкування 400-ліття Берестейської унії, розумний консенсус якої, що його прийняли мої предки, започаткувавши греко-католицьку конфесію, кличе сучасну Европу та світ об'єднатися і піднести на новий рівень розвитку модель екуменічного руху як реальний прообраз духовної єдности цивілізованого світу. Альтернативи йому також немає.

Таким чином, наші майбутні дослідження можуть об'єднати найсучасніше (досягнення розуму, суспільного інтелекту, інформаційного тезавруса) людства і найпотаємніше кожної нації (дух, ментальність народу, його віру), взявши за предмет дослідження інформатику слова в його широкому і вузькому значеннях. Така інформатика розкриває природну триєдиність розвитку, його соціяльну генетику та інформаційні критерії поступу — спадкоємність (наступництво) і новотворення (новації) на важкому шляху пошуку і пізнання істини. Людство приречене йти цим шляхом, бо спочатку було СЛОВО. Воно альфа і омега розвитку, де фініш стає стартом, нагромаджений ресурс — потенціялом майбутнього. Альтернативи тут також немає.

Спасибі!

(Закінчення зі стор. 2)

вом: „неуки". Бо спитайте цих політичних крутіїв — де є ця країна Чечня, що це за народ чеченці, яка їх історія, і від більшости з них не буде ніякої відповіді. А те, що цей невеличкий народ, разом з іншими кавказькими народами сотню років стояв у нерівній боротьбі за свободу проти загарбницької Росії, це забули навіть ті, що мусіли б про це пам'ятати.

Під час Другої світової війни мені довелося бути настоятелем у старовинному місті Заславі, що понад 20 років було в межах „нерушимого Совєтського Союзу". Багато довелося зазнати горя корінним мешканцям цього міста, але в багатьох свідомих почуття своєї національної гордости і туга за справжньою свободою, хоч як приховувались, були дуже помітні.

Біля моєї парафіяльної канцелярії був широкий і рівний цементовий хідник. Сусідні діти облюбували собі це місце на т.зв. „гру в кляси". Це значить, крейдою малювали квадрати, в яких скакали взад і вперед у супроводі якихось пісень, але найбільше з піснею про Шаміля. Запам'яталася мені перша строфа пісні: „Шаміль Богу молиться, за свободу бореться". Це мене зацікавило, я вийшов до гуртка дівчаток і запитах їх:

— А хто ж то такий цей Шаміль?

А вони майже хором відповіли мені:

— Це кавказький герой!

І знов я запитав:

— Так з ким же він бореться?

Дівчатка дружньо відповіли:

— З рускими!

Я здивовано зауважив:

— З рускими? Значить з нами?!

— Ні, не з нами, ми українці!

Так от, в колишній царській Росії, в комуністичній совдепії, навіть діти знали про нерівну, майже двосотлітню боротьбу кавказьких народів, а в тому числі і чеченців, з загарбницькою Москвою, а ім'я невтомного борця за свободу Шаміля було в особливій пошані.

А тут, на Заході, ті що впливають на світову політику спокійно дивляться на розстріл невеличкого народу і для власного заспокоєння бурмочуть собі під ніс, що це є внутрішня справа Росії. Тому характеристика д-ра Мовчана, одним лише словом, є об'єктивна й справедлива.

о. Семен Гаюк
Амгерст, Н.Й.

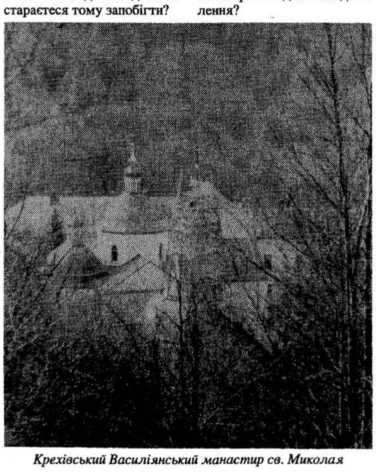
Крехів...

(Закінчення зі стор. 1)

— Читаємо тепер часто в пресі, про поширення різних сект, культів на Україні і про те, що до них приступає багато молодих людей. Чи старається тому запобігти?

в 1985 р. повернувся до Варшави і доїздив до Люблина викладати в університеті. Відтак коротко перебував у Гошові, а від 1990 р. вже в Крехові.

— Тут, здається, ваша праця, отче Ігумен, найбільше потрібна і дає вам вдоволення?

Крехівський Василіянський манастир св. Миколая

— Так, вплив релігійних сект тепер дуже сильний, може їх менше в Західній Україні, але вони діють і притягають. Це спонукало нас уживати також нових засобів пропаганди, якими є, наприклад, телебачення і його програми. Отже ми ведемо програми по телебаченні із Крехова, що став центром релігійних передач. Маємо чотири години на місяць, передаємо Службу Божу, а я роблю до цього коментар.

— Чи можете зрадити нам скільки ви вже працюєте на цьому відповідальному пості та яка перед тим була ваша душпастирська праця?

— Ігуменом я вже п'ятий рік, а прибув там з Польщі, де після студій у Варшаві і свячень став парохом на Помор'ї в Колобжеґу, в якому біля 500 українських родин. Один рік працював як душпастир академічної молоді в Ольштині, а

— Так, але вона мусить в теперішних обставинах сполучати релігійну, душпастирську з адміністраційною. Не уявляєте, в якому стані ми застали манастир і церкву. Приходиться по черзі все відновляти, а це коштує незвичайно багато гроша і праці. Останнє ціле літо треба було мені думати про прохарчування 145 людей — бо не лише питомці, але і робітників, які працювали над відновою манастиря. Добре, що Крахів лише віддалений 20 км. від польської границі, то я своїм автом багато міг потрібних речей привезти.

— А відкіля приходять фонди на віднову цього чудотворного місця?

— Вони приходять із людських датків, багато допомагають парохії оо. Василіян в Торонто, і так якось даємо собі раду. Досі вже нас коштували віднови 100.000 дол., а пляни у мене великі. То ж ми маємо тепер 720 гектарів землі, хочемо побудувати лікарню для немічних, старих, а це дуже важливе. Але багато жертвують різні заводи потрібних до будови матеріялів і це зменшує наші видатки.

— Може, серед наших читачів, які прочитають про Ваші пляни та велику роботу, яку виконуєте, найдуться також щедрі люди серед громади?

— Я не в тих цілях у вас, а просто вперше на американській землі, перебуваю як гість оо. Василіян, по запрошенні о. протоігумена та відвідую парафії, спершу тут, а відтак ще місяць в Канаді. Мені цікаво пізнати релігійне життя української громади та порівняти його із нашим.

— А нашим читачам напевно буде цікаво дізнатися про віднову цього життя в Крехові і про тих, що вибрали так важливу тепер душпастирську працю.

Товариство Допомоги Україні в Каліфорнії

І на сьогодні діяльність Товариства Допомоги Україні в Каліфорнії залишається дивовижною. Співпраця товариства і громади, яка численно не може дорівнювати громадам на сході, надалі вказує на далеко не пересічний ентузіязм.

За минулі місяці члени Товариства мали зустріч з амбасадором України до ЗСА. Вони пильно слідкували та енерґійно реаґували на всі події пов'язані з негативною протиукраїнською пропаґандою програми „60 хвилин" та інформували громаду про події в Україні.

Збирати гроші на потреби сьогоднішньої України не є легка справа. Все ж 10,000 дол. зібрали на Фонд Допомоги Школам.

Коли відвідав Лос Анджелес президент Києво-Могилянської Акедемії д-р Вячеслав Брюховецький, всі активні члени громади стали плечем в плече, щоб допомогти академії, яка є символом української еліти, без якої побудова української держави не може мати шансів. Д-р Брюховецький на зустрічі з громадою закінчив свою промову ось такими словами: „Плекаймо ж цих молодих людей, цих наших майбутніх провідників".

Баль Товариства Допомоги Україні в Каліфорнії почався о 6-ій год. вечора в суботу, 25-го лютого 1995 року. В ньому взяли участь не лише 220 осіб української громади Лос Анджелесу, але також молодь, згуртована в Українських Танцюристах Лос Анджелесу. Так само надзвичайна виставка української народної ноші звертала на себе увагу гостей. Центр Українського Мистецтва, при Народному Домі, знов допоміг створити атмосферу непересічної забави, а молоді танцюристи з вмінням та енерґією дивували та зачаровували присутніх народними танцями.

Ввесь прибуток з балю був призначений на потреби перебудови та дальшої праці в Києво-Могилянській Академії.

Це не була перша і не остання подія, якою українці Лос Анджелесу продемонстрували їхнє зацікавлення взяти активну участь в час, коли Україна потребує допомоги.

Анатоль Валюх

Українці здобули чотири бронзові медалі в Універсіяді

25-го лютого, в місті Гака в Еспанії закінчилися Світові Зимові Студентські Ігри (Універсіяда).

Змагуни в Україні здобули чотири бронзові медалі усі в лещатарському спорті.

У кінцевій табелі, за кількістю здобутих медаль, Україна знаходиться на 10-му місці. Росія є на першому місці (сім золотих, чотири срібні та три бронзові медалі), Південна Корея на другому (6-4-4), а Японія на третьому (3-5-6).

Спортовці України, які здобули медалі: Ганна Сліпенко — 10 км. клясичним стилем, третє місце, Микола Попович — 30 км. вільним стилем, третє місце, жіноча дружина, штафета 3x5 км., третє місце, (Олена Острошко, Ганна Сліпенко та Валентина Шевченко), чоловіча дружина, штафета 4x10 км., третє місце (Геннадій Ніком, Олександер Ваченко, Олександер Заровний та Микола Попович).

За вийнятком О. Ваченка, усі медалісти візьмуть участь у Світовому Чемпіонаті Лещатарського Спорту, який відбудеться в місті Тандер Бей, Онт., Канада, в днях 9-19-го березня 1995 року.

Українська громада в Тандер Бей заплянувала прийняття для спортовців з України. Прийняття відбудеться в неділю, 12-го березня, о год. 7-ій вечора в приміщенні Українського Товариства „Просвіта", 610 Simpson Street, Fort William.

За докладними інформаціями можна безпосередньо звертатися до опікуна української дружини Михайла Савчука у Тандер Бей на телефон: (807) 475-0980 або факс (807) 345-4326.

В ЧОТИРНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ
смерти найдорожчого мойого МУЖА, незабутнього друга

СВ. П.
ІНЖ.
БОГДАНА-ДАДИ РАКА

буде відправлена заупокійна СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ
в суботу 11-го березня 1995 р.
в церкві св. Юра в Ню Йорку.

Про молитви і добру згадку про покійного просить

дружина — ОКСАНА ГАВРИЩАК-РАК з родиною.

ПОДЯКА

У дні 25-го грудня 1994 р., відійшла у вічність на 88-му році життя наша дорога МАМА і БАБУНЯ

бл. п.
ІВАННА КОВАЛЬ з дому ЯРОШ

Цією дорогою хочемо висловити нашу щиру подяку родині, приятелям і знайомим за вислови співчуття, участь у похоронних відправах, прегарні квіти, пожертви на Служби Божі та на харитативні цілі в її пам'ять.

НА СИРОТИНЕЦЬ ч. 1 у ЛЬВОВІ

	110 дол.	Співробітники Union County DSS;
	100 дол.	Марійка і Омелян Гельбіг;
	50 дол.	М.Г.;
по	25 дол.	Зеня і Євген Брожина, Мирослава і Юрій Граб, Рея і Петро Грицак, Ольга і Михайло Коваль, Оля Марків, Олена і Едвард Мельничук, Олександра і Мирон Стебельські;
	20 дол.	Квітка Семанишин;
	10 дол.	Олесь Напора.

НА ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ

100 дол.	Марія і Юрій Українські;
30 дол.	Jerry Dickel.

Син — ІРИНЕЙ з дружиною АНЕТОЮ
внуки — АНДРІЙ і ТАНЯ

Українські діти показують свої мистецькі здібності

Ню Йорк. (О. К.) — Завдяки ініціятиві 64-го Відділу Союзу Українок Америки і Об'єднання Мистців Українців Америки в Ню Йорку у січні пройшла з великим успіхом виставка 25 мистецьких праць — учнів Мистецької Школи ім. Олекси Новаківського зі Львова. Вибрані картини, привезені до ЗСА Сонею Вовк, були розміщені на стінах ґалерії ОМУА і численні на відкритті виставки присутні могли подивляти справжні здібності майбутніх художників. Після коротких слів відкриття Уляни Любович, що була ініціятором задуму, про учнів Мистецької Школи ім. Новаківського розповіла дуже цікаво С. Вовк, яка перебувала у Львові та мала нагоду приглядатися працям і науці учнів, яких школа налічує тепер майже 400. Молоді майбутні майстри є у віці 10-15 років і навчаються не лише малярства, але також інших предметів. Із зворушливої розповіді С. Вовк можна було відчути, що саме ці українські діти у Мистецькій Школі мають виїмкове відчуття краси та правди, вони дуже зацікавлені літературою, якої науку веде відома поетеса Любов Забашта, а їхні письменницькі спроби такі ж цікаві, як і картини. Саме перебуваючи серед тих дітей, С. Вовк зі зворушенням заявила, що там вона зрозуміла, де лежить світле майбутнє України.

Про саму Мистецьку Школу ім. Новаківського та її історію подав цікаві інформації мистець зі Львова Любарт Ліщинський, який підкреслив, що навчання дітей мистецтва розпочалося ще до відродження країни, у школі для дітей, що діяла при Спілці Мистців, а засновником її був відомий львівський мистець Роман Турин. Л. Ліщинський зі сантиментом розповідав про свого батька Омеляна — художника і учителя цієї школи, який вірив завжди, що у душах дітей треба сіяти добро, а сам знав, як це добро так донести, щоб діти не залишилися душевно мертвими навіть у тих важких часах совєтського гніту.

На світлині діти — виконавці програми в часі виставки картин. Стоять у першому ряді (зліва): О. Кебало і М. Гурин. У другому ряді (зліва): А. Кебало, Л. Гурин, О. Касанова, С. Кендал,У. Любович і Б. Яремко (неприсутній М. Кендал).

Ці обидві розповіді були незвичайно гарним тлом до зрозуміння та подиву картин, що їх зразки показано на виставці.

У завершенні цієї виїмкової виставки проведено ще і вечір поезії і співу у виконанні дітей з Ню Йорку та Ню Джерзі, в якому взяли участь Андрея і Оленка Кебало, Меляся і Ляриса Гурин, Святослав і Микола Кендал, Богдан Яремко і Олекса Казанова. Вечором провадила У. Любович. а відкрила його Світляна Чолган. Діти рецитували поезії молодих авторів, зокрема славної вже у нашій громаді ЗСА молоденької поетеси Віки Івченко, що перебуває на лікуванні в Міннеаполісі, а родом з Києва, Вікторії Сарамаки зі Львова і Насті Рябчук з Києва.

Вдалу і цікаву під кожним оглядом виставку картин учнів Школи ім. О. Новаківського перевезено до Чікаґо, де зможуть її оглянути численні любителі мистецтва.

Богослови зі Стемфорду були гостями парафії св. Володимира в Гемпстеді

Двадцять студентів-богословів з України Архидієцезальної Духовної Семінарії у Львові перебувають цей один шкільний рік на студіях в Духовній Семінарії у Стемфорді під жертвенною опікою Владики Василя Лостена.

Деякі парафії познайомилися з деякими студентами в часі різдвяних вакацій, що їх вони проводили в окремих парафіях, помагаючи в дечому отцям парохам. Один з них, Ігор Цимбала, провів свої Різдвяні свята і вакації якраз в парафії в Гемпстеді, Н. Й.

На запрошення о. Івана Кащака, пароха церкви св. Володимира в Гемпстеді, будуть ці студенти гостями парафії в п'ятницю, 10-го березня ц. р., з нагоди початку Великопосної місії і співатимуть до Св. Служби Божої в год. 7-ій вечора в церкві св. Володимира, 709 Фронт вул.

Місію провадитиме о. Петро Галадза, професор богословії Інституту ім. Митрополита Андрея Шептицького при університеті св. Павла в Оттаві, визначний богослов та відомий проповідник.

Після Богослужби й місійної проповіді парафія гоститиме студентів з їхніми настоятелями вечерою в залі Парафіяльного Центру в Юніондейлі.

М. К.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 26-го БЕРЕЗНЯ, 1995 р.
Елізабет, Н.ДЖ. Річні загальні збори 234-го Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" відбудуться о год. 4:00 по пол. в приміщенні Української Кредитівки при Washington Ave. Проситься всіх членів 234-го Відділу, як рівно членів колишнього 342-го Відділу численно прибути на збори. — Евген Осціславський, секр.

REAL ESTATE

ПРАЦЯ

FUNERAL DIRECTORS